

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 462. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640949472/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

PRINSEN. SOM VANDT

Jeg ser for mig en stor Sal med Marmorgulv, hvor Solskinner ligger i hvide Striber, og med hvælvet, himmelblaat Loft, hvor Stjerner er malede i Guld. Væggene er blanke som Vand, og Luften fuld af Duft fra blomstrende Linde, og som Spurve i en Allé hvisker og smisker Hoffets Herrer og Damer mellem de slanke Søjler.

Men paa Marmorgulvet lige foran Tronen staar en ung Mand og stirrer paa Prinsessen, der er skær og skøn og dejlig som et Daggry. Det er ham, der vandt hende. Prinsen, den modige, stærke, stolte. Hans Blik er ømt som en Sommersnat, hans Mund kruset og frisk som Havets Smaabølger, og hans Ansigt lyser af mild Glæde.

- - Nu er Lykken min! siger han og tier længe og ser paa Prinsessen, der rødmer og bøjer sit dejlige Hoved. Nu er min Længsel død og min sidste Sorg. Jeg har ingen Minder. Jeg ved intet om Dagen i Gaar, -- mit Liv hviler. Jeg ved kun dette Øjeblik, jeg ved kun dig!

Og han ser paa hende og tier og breder sine Arme ud imod hende.

- - Fra i Dag, siger han, fra i Dag er Tiden død og min Ungdom evig og min Glæde saa mangfoldig som Blomsternes Støv. Du, der er dejlig som Livet, i Dag er du min!

Og han gaar op ad Tronens Trin og løfter Prinsessen i sin Favn og trykker hende til sig og kysser hende længe og staar der rank og ung med hende i sine Arme, mens Luften fyldes af kvidrende Fugles Sang.

Men da han omsider hæver sit Hoved, ser han den gamle Konge i Salen, den gamle Konge, som før en Menneskealder siden vandt Prinsessen og det halve Rige. Han er standset ved Tronens Fod og staar og ser paa de to, som er unge. Han er